

Katastrální území	PÍSNICE	
Připojeno ke Praze	1974	
Městská část	Libuš	
Správní obvod	Praha 12	
Obvod hl. m. Prahy	Praha 4	
Údaje o linkách k datu 31.12.2023		
Textový popis k roku 1999	Počet obyvatel: 4497	
Poslední úprava obsahu: 29.12.2023 15:45	Rozloha: 365,9 ha	

Linky MD PÍSNICE			
linka	*	†	
a-113 (B)	02.09.1951		
a-402 (2/Šk)	(01.09.1975)	30.06.1995	Šk
a-198/II	29.08.1977	30.06.1987	
a-239	10.11.1980	15.04.1985	
a-197/II	02.07.1984	31.08.2009	
a-272/II (455)	05.11.1984		
a-418/II	01.09.1986	30.06.1988	Šk
a-171	06.01.1987	31.08.2009	
a-198/III	01.09.1988	31.08.2012	
a-331/II	01.07.1998	31.08.2022	příměstská
a-333	01.07.1998		příměstská
a-389/II	28.01.2002	30.06.2004	příměstská
a-904 (504)	31.08.2002		noční
a-153/IV	01.09.2009	05.03.2010	
a-197/II	16.02.2010		
a-913	08.10.2017		noční
a-960	10.12.2023		noční, příměstská

PÍSNICE

Nestává se tak často, aby o obci, která se nachází v těsné blízkosti Prahy, bylo tak málo zpráv. Písnice mezi takové patří. První zmínka je z počátku 15. století, konkrétně z roku 1406. Víme, že o sto let později byla součástí cholupického statku, jehož vlastníkem tehdy byl Zikmund Vencelík z Vrchovišť. Po něm vlastnil Písnici Mikuláš Hyzle z Chodů a pak rod Želinských. Po stavovském povstání se ves stala královským majetkem a po roce 1627 přešla do majetku Michnů z Vacínova a tím i k panství Dolní Břežany, se kterým pak měnila své majitele. V polovině minulého století se Písnice stala samostatnou katastrální i politickou obcí a svoji samostatnost si podržela až do roku 1974, kdy byla připojena ku Praze. Místní národní výbor zde zůstal zachován ještě několik let, pak spadala Písnice pod MNV Libuš; v roce 1990 se proto stala součástí městské části Praha-Libuš.

V obci není mnoho památek. Snad jen barokní boží muka z konce 18.století jsou místní zajímavostí.

Vesnice dlouho spadala do jílovského okresu, což představovalo určité místní dopravní vazby (i když „na úřad“ se nechodí každý den). Faru měli Písničtí až v Modřanech, poštu a telegraf v Libuši. Písnice byla vždy typickou zemědělskou obcí. V moderní době hledala převážná část obyvatelstva zaměstnání především v hlavním městě. Když v roce 1977 zahájil činnost nový rozsáhlý masokombinát na rozhraní písnického a libušského katastru, došlo k situaci opačné. Mnoho lidí začalo naopak dojíždět za prací právě do Písnice.

I když ves neležela přímo na hlavní silnici, měla k ní poměrně nedaleko. Cesta na Tábor vždy patřila mezi důležitá silniční spojení, a tak i veřejná silniční doprava neměla k Písnici daleko. O něco horší to bylo v případě potřeby využít železnice. Nejbližší to bylo buď do Modřan nebo do Krče. Obě nádraží vznikla současně v roce 1882 při výstavbě první části železniční lokálky. Pravidelná linka silniční dopravy na táborské silnici je doložena už v roce 1892. Poštovní dostavník tažený koňmi tehdy jezdil z Prahy přes Vyšehrad do Jesenice. Linka snad vznikla už dříve. Ve stejné době je zaznamenána ještě jedna linka, která jezdila z Prahy přes Pankrác, Krč a Dolní Břežany do Jílového. Koněspřežná doprava je dokonce doložena ještě na počátku první republiky. Až kolem roku totiž 1921 zanikla linka, která byla dokonce označena číslem 855, jezdící z Krče do Jesenice. Od roku 1920 zde jezdila už jedna z prvních autobusových linek Československé pošty z Vyšehradu přes Jesenici do Kamenice u Stránčic. V roce 1925 byla rozdělena na linku 702 (Vršovice – Chodov – Kunratice – Jesenice – Kamenice) a 702a (Vršovice – Nusle – Krč – Jesenice). Ale už v roce 1926 byly linky opět spojeny pod číslem 702 do původního pankráckého směru. Denně jezdilo asi pět spojů. Pro písnické občany připadalo v úvahu docházet na zastávku Betáň. V pozdějších letech se zde počet průjezdných linek rychle zvyšoval. V roce 1930 se na konečnou do Nuslí (na dnešní náměstí bratří Synků) dalo jet za 4 koruny.

V té době se Písnickým ovšem nabízelo komfortnější spojení. Soukromý podnikatel Karel Svědínek provozoval od 30. května 1924 autobusovou linku z Karlova náměstí přes Pankrác, Krč, Písnici a Dolní Břežany do Jílového a Netvořic. Další linku do Jílového v tomto směru zavedly ČSD v roce 1932 z nuselského Riegrova náměstí (náměstí Bratří Synků). O soukromé lince nejsou od konce 30.let již žádné informace, státní linka jezdila v omezeném rozsahu i přes období 2. světové války. Po stabilizaci hospodářských poměrů se začal rozsah dopravy opět rozšiřovat, v roce 1948 již obcí projíždělo 14 párů různých spojů, kterými bylo možné dostat se do Prahy. Po převzetí dopravy podnikem ČSAD zde zůstala nejdůležitějším spojem linka č. 01208 (později 01058, 01079, 10790, 129572) do Jílového. Nejpozději od roku 1950 jezdila i linka č.01221 od vyšehradské radnice přes Braník, Modřany a Cholupice do Dolních Břežan a Jílového u Prahy, doplněná od roku 1955 linkou do Vraného n. Vlt. Tyto dvě linky se písnického katastru pouze dotýkaly na nedaleké tzv. cholupické křižovatce, v některých letech ale zajížděly jejich vybrané spoje v omezeném rozsahu (např. pro školní děti) přímo do Písnice.

Pomalou, ale jistě se k Písnici blížila také linka pražského městského dopravního podniku. Konkrétně šlo o linku Elektrických podniků označenou písmenem B, která jezdila od konečné stanice elektrické dráhy ke Kunraticím. Později na ní přibýly větve zajíždějící do nedaleké Libuše. V roce 1936 byla prodloužena až k tamní sokolovně. Cesta z Kačerova do Libuše či zpět trvala 16 minut. První spoj od sokolovny vyjížděl ráno těsně před šestou hodinou a poslední spoj z Kačerova do Libuše jel ve třičtvrtě na jedenáct večer. Cesta stála 2 koruny, ale existovaly také přestupní jízdenky na tramvaj a předplatní bloky. Toto možné spojení narušila až druhá světová válka a jí vyvolané omezování autobusové dopravy. Teprve v roce 1948 byla linka B postupně obnovena až do původní trasy k libušské sokolovně. Od 2. září 1951 byla prodloužena jako až do Písnice. Dne 31. prosince 1951 byla označena nově číslem 113. Od té doby je až do současnosti určitou písnickou autobusovou stálicí. Dnes jezdí ke stanici metra Kačerov.

Když zahájil činnost písnický Masokombinát, mělo to pochopitelně vliv i na linky MHD. Jsou zde ukončeny nebo tudy projíždějí po Kunratické spoje jak posilové linky ve směru na Kačerov, tak i do dalších směrů. Pro přímou obsluhu vlastní písnické obytné zástavby mají menší význam, s přestupem u Masokombinátu ovšem poskytují atraktivní dopravní spojení –

například linka č. 197 ve směru na Smíchov a do Jižního Města. Zlepšení dopravy v radiálním směru na metro nastalo po zavedení dvou linek pražské integrované dopravy 331 a 333 v roce 1998.

